

Soldaten Wallin från Westergården

Vid generalmönstring av Västgöta Dals regemente den 10/2 1840 blir Erik Jan Jonasson antagen som soldat för Westergårdens soldatstom Wassnöa. Han får då soldatnamnet Wallin. Erik var son till soldaten Jonas Jansson Nöjd¹, som hade varit soldat på Wassnöa mellan 1807 och 1824, där Erik föddes 1817².

Innan Erik blev antagen som soldat, var han dräng på Myran hos kapten Liljestjerna. Där arbetade också pigan Anna Stina Abrahamsdotter, f. 1819 i Tösse, som Erik tydligt lärde känna.

Den 30/10 1842 gifter sig Erik och Anna Stina, och hon flyttar då hem till Erik på Wassnöa. Paret fick två söner, Erik Gustaf, f. 1843 och Johan Alfred, f. 1846.

Fadern Erik blir 1848 kommenderad att med Tössbo kompani marschera till Västgöta Dals regementes exercisplats Brinkebergskulle utanför Vänersborg.

Kungl. Maj:t hade den 2 maj 1848 befallt, att bland flera andra trupper skulle Västgöta Dals regemente sättas i marschfärdigt tillstånd. Den 11 maj kom ordern att regementet skulle uppbryta och senast den 4 juni befinna sig i Göteborg. Den 7 juni embarkerar trupperna sju danska truppsportfartyg och fyra ångfartyg för att transporteras till Nyborg på den danska ön Fyn.

Enligt Noreen³ var bakgrunden den, att Danmark hade angripits av den ”schleswig-holsteinska upprorsligan”, och Tyskland uppträdde till dennas hjälp. Sveriges kung Oskar I ville hjälpa det danska brödrafolket, och ständerna beviljade medel för krigskostnaderna. Sverige hade nu inte haft krig på 34 år och detta krigsföretag skulle bli sista gången en indelt soldat kommenderades till främmande land.

Under tiden hade Oscar I försökt medla mellan de stridande parterna, och den 27

aug. undertecknades i Malmö ett fredsfördrag av de danska och preussiska kungarna, varefter de svenska trupperna fick order att förbereda återtåg. Den 19 sep. anlände Västgöta Dals regemente tillsammans med andra trupper till Göteborg.

Erik Wallin från Ånimskog var emellertid inte med på återtåget. Han avled på Fyn den 16 aug. Ånimskogs dödbok⁴ anger: ”Död på Fyn av leversjukdom”. Förutom Erik hade två andra soldater avlidit på fältsjukhuset och begravts på Assens kyrkogård. Dessa tre blev troligen de sista indelta soldater, som i tjänst avled på utländsk mark.

Efter återtåget hade folket i byn Assen på Fyn gjort en insamling för de efterlevande soldatänkorna och i dec. 1848 kunde 105 rdr och 8 sk. överlämnas till regementschefen.

Cirka 90 år senare beslutas om att en minnessten skulle resas i byn Assen. Detta kan man läsa i en text från 1939⁵:

Sällskapet ”De danske foersvarsbroedre for Assen og Omegn” meddelade 1939 att man ämnade resa en minnessten över de tre svenska soldaterna ur Västgöta Dals regemente (Sven Johansson Berg, Olof Olofsson Hurtig och Erik Jan Jonasson Wallin) som avlidit på krigssjukhuset och begravts på Assens kyrkogård.

Andra världskrigets utbrott kom dock emellan och försenade genomförandet. Stenen kom på plats först i mitten av

Texten lyder:

*HER HVILER TRE SVENSKE SOLDATER AF KUNGL. WESTGÖTA DAHL
REGEMENTE*

E. WALIN † 16.8 1848

O. HURTIG † 21.8 1848

S BERG † 28.8 1848

DE FALDT FOR DANMARKS SAG.

1940-talet. Stenen är en natursten med inhuggen vapensköld och text.

Stenens storlek: h ca 90, b 60, d 40 cm.

2019-06-09 Lars Lundin

Noter

- ¹ Jonas Jansson Nöjd efterträdde Anders Larsson Nöjd ell. Nögd, som stupade i Stralsund 1907.
- ² Ånimskog C:4 (1817-1849) Bild 12 / sid 14
- ³ Arvid Noreen : Anteckningar om Kungl. Hallands Regemente (f.d. Västgötadals regemente).
- ⁴ Ånimskog E:1 sid 109.
- ⁵ Internetsidan Svenska Militära Minnesmärken.